

SÖZLÜ TARİH ÇALIŞMASI: AHMET UĞURLU DEDE'YE MİHMAN OLMAK

Satı SARIASLAN ATLI*

Nazmiye SAKARLI**

Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı tarafından 23-25.10.2024 tarihleri arasında Erzincan ili Merkez ilçesindeki Beşsaray köyünde Hıdır Abdal Sultan Ocağı'ndan Ahmet Uğurlu ile yapılan "Sözlü Tarih Çalışması" sırasında alınan kayıtlar, hazırlanan bu yazıya kaynak teşkil etmiştir. Soru-cevap yönteminin kullanıldığı bu görüşmelerde alınan kayıtlar ile Alevi-Bektaşî inanç önderlerinin hafızasında yer edinen kıymetli bilgilerin tarihe önemli bir not olarak aktarılması düşünülmüştür. Alevi-Bektaşî inancıyla ilgili çalışmalarda; Alevi-Bektaşî inanç önderlerinden edinilen bilgilerin, inancın yaşandığı toplum özellikleri açısından bir temsil mahiyetinde olduğu görülmüştür. Ahmet Uğurlu'nun bilgilerini paylaştığı çalışmamızda, inanca dair anlatımları yol gösterici bir üslupla dile getirmiştir. Röportajın soru-cevap şeklindeki konuşma metinlerinde hiçbir değişiklik yapılmamış olup açıklamalardaki söz ve ifadeler Ahmet Uğurlu'ya aittir. Bilgi birikimi ve tecrübe açısından rehberlik edeceğine inandığımız bu çalışmaların; gelecek kuşakların sorularına cevap vermesi ve bilimsel çalışmalara kaynaklık etmesi amaçlanmıştır.

Kaydımız Türkiye Cumhuriyeti Kültür ve Turizm Bakanlığı Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı adına yapılmaktadır. Görüşme yapılan kişi; Ahmet Uğurlu Dede'dir. Görüşme yapan kişi; Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Uzmanı ben, Satı Sariaslan Atli. Ortamda Dede Garkın Ocağı dedelerinden Hüseyin Dedekargınoğlu, Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Uzmanları; Nazmiye Sakarlı ve Hasan Çelik. Ayrıca Ahmet Uğurlu Dedemizin oğlu Hüseyin Uğurlu Dedemiz bulunmaktadır. Görüşmenin yapıldığı yer Erzincan'ın Merkez ilçesine bağlı Beşsaray köyünde bulunan Ahmet Uğurlu Dede'nin evidir. Görüşmenin yapıldığı tarih: 23.10.2024 Çarşamba'dır. Saat: 10.45.'

* Dr. Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı, Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Uzmanı, e-posta: sati.sariaslan@ktb.gov.tr, ORCID:0000-0002-4132-6926.

**Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı, Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Uzmanı, E-posta: nazmiye.sakarli@ktb.gov.tr, ORCID: 0000-0003-1961-2616.

1 Bu görüşme Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı adına 23.10.2024 tarihinde Erzincan'ı Merkez ilçesine bağlı Beşsaray köyünde Ahmet Uğurlu'nun evinde yapılmıştır. Görüşme sırasında Ahmet Uğurlu, Hüseyin Uğurlu, Kifayet Uğurlu, Hüseyin Dedekargınoğlu ile Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı Uzmanları Dr. Satı Sariaslan Atli, Nazmiye Sakarlı, Hasan Çelik bulunmuştur.

“Dedem bizi evinize aldınız, size mihman olduk.”

Ahmet Uğurlu: Şeref verdiniz.

“Eyvallah Dedem. Bizler de sizlerin o çok değerli olan, bizler için hazine değerinde olan bilgilerinizi, deneyimlerinizi gelecek kuşaklara aktarmak için sizlerle sohbet etmeye, muhabbet etmeye geldik Dedem.”

Ahmet Uğurlu: Memnun oldum.

“Rızalığınız vardır inşallah?”

Ahmet Uğurlu: Evet.

“Eyvallah. Dedem; bu muhabbetimiz, sohbetimiz sorular eşliğinde gidecek. Sizlere sorular soracağız. Siz de güzelce nefesiniz, gücünüz kuvvetiniz yettiğinde anlatacaksınız. Şimdiden teşekkür ederiz. Dedem öncelikle sizi tanıyabilir miyiz? Ahmet Uğurlu Dedemiz kimdir? Nerede doğmuştur? Ne zaman doğmuştur?”

Ahmet Uğurlu: *“Bismillahirrahmanirrahim lev enzelna hazel kur’ana ale cebelin le reeytehu haşian mutesaddian tilkel emsalu nadribuha lin nasi leallehum”*²
Ahmet Uğurlu Dede, 1930 yılında Erzincan’ın Vağaver köyünde yani şimdiki ismi Arslanlı Mahallesi’nde doğdum. Ulema bir soydan geldik. Dedemin kucağında her şeyi öğrenmeye başladım, küçük yaşta.

“Dedem ne zaman doğdunuz?”

Ahmet Uğurlu: 1930’lar.

“Maşallah Dedem.”

Ahmet Uğurlu: 1930’lar.

“Dedem, eşiniz de sizin köyden miydi?”

Ahmet Uğurlu: Efendim?

“Eşiniz?”

Ahmet Uğurlu: Eşim yakınım zaten kendi sülalemde. Aşağı yukarı on yedi sene evvel dünyasını değiştirdi. Aynı soya, aynı fikirlere, aynı inanca, aynı görüşe, bilgiye sahiptik. O çabuk dünyasını değiştirdi, gitti. Çok şükür Allah’a şimdi oğullarım, kızlarım onların yerini, noksanlığını tamamladılar. Hepsisi de hizmetime devam ediyor.

“Eyvallah. Dedem, kaç çocuğun var?”

Ahmet Uğurlu: Altı çocuk.

“Maşallah.”

Ahmet Uğurlu: Dört kız, iki oğlan.

“Onlar okudular mı? Ne yapıyorlar Dedem?”

² “Biz bu Kur’an’ı bir dağa indirseydik, Allah’ın korkusundan onu baş eğmiş, parça, parça olmuş görürdün. Bu misalleri düşünsünler diye insanlara veriyoruz.” Bk.: <https://www.kuranvemeali.com/hasr-su-resi/21-ayeti-meali> (Erişim Tarihi: 25.09.2025).

Ahmet Uğurlu: Hepsini inancında mükemmel. Edep ile ikrar, iman sınıfını bitirdiler, okudular. Oğullarım, torunlarım hatta kız torunlarım, kızlarımı ana olarak yetiştirdim. Kızlarımı dede çocuklarına verdim. Dede soyundan gelinlerimi getirdim.

“Dedem siz şu anda Erzincan’da Beşsaray köyünde ikamet ediyorsunuz. Başka bir yere gitmiyorsunuz değil mi? İstanbul ya da başka bir yerde yeriniz yok?”

Ahmet Uğurlu: İnanın ki burada Elâzığ’a kadar, Amasya’ya kadar, İstanbul’a kadar, Ankara’ya kadar, buradan Kars’a kadar, Tercan; buraların hepsine gidiyorum. Elini sallayana koşuyorum.

“Eyvallah Dedem. Dedem pekiyi dedelik yönünde 95 yaşına kadar hizmetiniz var. Hâlâ yapıyorsunuz, yapacaksınız da. Pekiyi günlük hayatta nelerle meşgul oldunuz? Hangi meslekleri icra ettiniz?”

Ahmet Uğurlu: Günlük hayatımda çalışmayı çok severim. Boş kalmam, çalışırım. Önce manevî çalışmalarım, çocuklarıma elimden geldiği kadar uyarılara devam ederim. Noksansız yetişmeleri için. Çünkü Peygamberimiz buyurmuş: *“Çocuklarınızı kendi zamanınıza değil, çocukların zamanına göre yetiştirin.”* Bir evlat, babayı geçmezse aydınlanamaz. İlerici olamaz. Bunun için en büyük varlığım, çocuklarım. Şükür Allah’a onları da yetiştirdim. Sevgi, saygı içinde yaşıyoruz. Durumumuz çok güzel. Herhangi bir yorgunluk, üzgünlük öyle bir şey yoktur. Toplum da çok kadir kıymet biliyor, saygı biliyor. Hangi cemevine gitsem Alevî, Sünnî toplanıyor. Ula Cemevine gittiğim zaman da aşağı yukarı iki bin kişi geliyordu. Beş yüz kişisi Sünnî.

“Pekiyi Dedem, şimdi sizin ocağınıza gelelim. Siz bir Alevî inanç önderisiniz, dedesiniz. Çok ağır yükümlülükleriniz, sorumluluklarınız var. Çok güzel hizmetleriniz var. Pekiyi Dedem, sizin için Alevilik nedir? Bektaşilik nedir?”

Ahmet Uğurlu: Şurada bir Aleviliği şöyle anlatayım. Alevilik: *“Allah, Muhammed, Ali”* kutsallığını kalbinde taşıyan; dil, din ırk, kadın, erkek farkı gözetmeyen; eline, beline, diline, aşına, eşine sahip olan; Alevî İslam’ın aslî unsuru: *“Doğruluk”* tur. Kemali sevgi, cevheri merhamet, görüşü eşitlik, meyvesi bilgi, sevgi, hayâ hamuruyla yoğrulmuş, insan-ı kâmilin özünde Allah’ı gören insan; insan incitmenin Allah’ı incitmek olduğuna inanan, Alevî’dir. Hazreti Muhammed, Hazreti Ali’den gelen kâmil neslin imametine inanan Kur’an ve Ehlibeyit’in *“Kırklar Cemi”*nde bütünleşmesine, inanç sahiplerine Alevî denir. Hacı Bektaş Veli de buyurmuştur: *“İncinsen de incitme.”* buyurmuştur. Can incitmeyen kimseye Alevî derler. Alevî kendi noksanlığına ulaşır.

Daimî’yim benliğime kanardım.

Kendimi görmezdim eli kınardım.

Kişiye kendime düşman sanardım.

Nefsım bana düşman imiş bilmedim.

“Allah Allah.”

“Pekiyi Dedem. Bektaşilik nedir?”

Ahmet Uğurlu: Bektaşilik de Aleviliğin bir koludur. Bektaşilik, Hacı Bektaş Veli’nin kerametiyle, kemâlâtıyla; bildiğim kadarıyla -tarihini bilmiyorum ama- uyarılarıyla elde edilmiş bir toplumdur. Alevî’dir.

“Siz kendinizi Alevi olarak mı tanımlarsınız, Bektaşî olarak mı?”

Ahmet Uğurlu: Alevi. Alevi; Hazreti İmam Ali'ye, Hazreti Muhammed'e, Kur'an ve Ehlibeyit'ine ikrar vermiş bir toplumdur. *“Bi külli esâsü'l ve esâsü'l dini hubbî ehl-i beyt. Her şeyin bir aslı, temeli vardır. Dinin asıl temeli; Ehlibeyit'imi sevmek. Nuh'un gemisine benim Ehlibeyit'im benzer. O gemiye binenler kurtulur. Binmeyenler dağılır gider.”* ve etrafımıza baktığımız zaman da görüyoruz, zaten dağılmış gidiyor. Ama şükür Allah'a Alevilik bir bütün hâlinde cahil de olsa, görgüsüz, bilgisiz, ilmi fazla/noksan da olsa inancını kaybetmeyen bir toplumdur.

“Eyvallah. İncelir derlerdi ama kopmaz derlerdi eskiden. Bu yol incelir ama kopmaz, derlerdi.”

Ahmet Uğurlu: Kopmaz, derlerdi. Kıldan ince kılıçtan keskin, kopmaz, derlerdi. Evet. Kopmadı. Kopmadı. Allah muhafaza koparsa *“Ay, Gün”* doğmaz. Ali'yle Muhammed'in yüzü suyu hürmetine bu temel:

Hakk Muhammed Ali kavlühü

Hakk Muhammed Ali yolu bu yol

“Dedem, pekiyi siz Hıdır Abdal Ocağı'na bağlısınız, değil mi? Ocağın dedesisiniz. Ocağın dedesi olarak Alevilikte ocak nedir? Ocakların özellikleri nelerdir Dedem?”

Ahmet Uğurlu: Şimdi bunu çok uzatıyorlar. Çok sergiliyorlar. Peygamberimiz şöyle buyurmuş: *“... Benden sonra 'On İki Masum İmam' gelecektir. Benim neslim bu İmamlardan tecelli edeceklerdir. Ama ne yazık ki o nesle her toplum saygı göstermesi farzdır, sünnettir.”* buyurmuş Peygamberimiz.

“Peki bu ocakların özellikleri nelerdir Dedem? Önemi nedir?”

Ahmet Uğurlu: Şimdi, “On İki Ocak”. On İki Ocak oradan geliyor. Bizim, efendim, misalen şuradan buradan; 'On İki İmamlar' dan on iki kişi. On iki kişi. İrşat, keramet ehli ocaklar da var. Soylu ocaklar da var. Bugün Hıdır Abdal Sultan'ın Ocağı, “Düşkün Ocağı”. Babası Karaca Ahmet Hazretleri İstanbul'da, Hıdır Abdal Sultan Ocak'ta³. Kerametiyle, kemâlâtıyla evlatlarıyla, ilmiyle hatta ben televizyonda da söyledim. Ruh hastaları, sinir hastaları, sara hastaları; doktorların iyi edemedikleri hastalar burada sağlığına ulaşabiliyor. Düşkün Ocağı, On İki Ocak'ın içerisinde. Ahlakı bozanların tümünün düzeltici tamircisi, Düşkün Ocağı'dır.

“Hâlâ tabii düşkünlük var mı uygulayanlar, bilmiyoruz da başka yerlerden düşkünlükleri kaldırmak için günümüzde de size müracaat edenler var mı?”

Ahmet Uğurlu: Pek rastlayamadım bu on beş sene içinde.

“Ama eskiden vardı, diyorsunuz.”

Ahmet Uğurlu: Eskiden vardı. Neden bir insan, musahibi olmaz? Musahipsiz

3 Hıdır Abdal Sultan'ın türbesinin yer aldığı Erzincan'ın Kemaliye ilçesinde yer alan Ocak köyü olarak bilinmektedir. Bk.: <http://www.kulturvarliklari.gov.tr/yazdir?4C969E0D80509F307D1375CA-6B2814EE> (Erişim Tarihi: 27.09.2025).

yaşarsa; tarikat abdestini, hakikat abdestini alamaz. Alevi toplumu; dünyada beden abdesti değil, ruh abdesti alan bir toplumdur. Ruh da kul hakkından arınmadıktan sonra temiz olmaz. Alevi toplumu, musahibiyle beraber kapı kapı razılık toplar. Ben üç dört sene evvel görücüye girdim. Kul hakkından arınan tek millet Alevi toplumu; başka bir millet yok. *“Bil kavle Teâlâ fe secede illâ iblise illâ vestekbere ve kane minel kafirin sadakallahü'lazim. Bizden birisi: Melekler Âdem'e secde edin. Tavus Melekesi Âdem'e secde etmedi. Âdem'e secde etmediği için Allah'ın lanetine müstahak oldu.”* Sadece gelip elini öpmedi. Pekiyi Şeytan'ın suçu mu ağır şimdi? İnsan haklarını yiyenlerin suçu mu ağır?

“Pekiyi Dedem, Hıdır Abdal Ocağı'na bağlı ocaklar var mıdır?”

Ahmet Uğurlu: Hıdır Abdal Ocağı'na bağlı ocaklar evvelden vardılar. Garip Musa Ocağı gibi. Evet. Garip Musa Ocağı, Kars tarafından çok gelirdi. Şu da bir rivayet edeyim ki; (...) Dede vardı. Çok bilgili, olgun, ilim irfan sahibi. Rahmetlik babam bana dedi ki: *“Onu git, gör. Peygamber gibi adam.”* Gittim. Ziyaretini gördüm. Kemah'ın köyünden. Vefat etti. Babam bana nasihat etti, dedi: *“Hıdır Abdallar'ın talibi yoktur. Ama bütün talipleri gezebilirler, araştırabilirler, soruşturabilirler. Bütün taliplerin yaşamına düzen verirler.”* Düşkünler Ocağı Hıdır Abdal'a aittir. Başka bir ocağa değil.

“Pekiyi günümüzde de sizin talipleriniz geliyor mu Dedem? Bir düşkünlük olduğunda siz hizmet ediyor musunuz? Başvuruyorlar mı size?”

Ahmet Uğurlu: Valla, bana gelen çok. Avrupa'dan; Almanya, Hollanda, Belçika, İsviçre. Dernekler beni götürdüler. Oralarda bir köprü kurduk bu yana doğru. Hepsi buraya geliyor. Musahip oluyorlar burada. Nikahlarını kıydırıyorlar. Düşkünlükleri varsa onları inceliyoruz. Haklarını iade ediyoruz. Düşkünlüklerini kaldırmaya Allah'ın rahmetine inanarak uğraşıyoruz. Buraya gelen çok. Avrupa'nın dört bir yerinden geliyor.

“Ocağın merkezi Ocak köyü.”

Ahmet Uğurlu: Ocak köyü. Evet.

Hüseyin Uğurlu: Onlar Hıdır Abdal talibi, Ocak köyündekiler. Mesela Konya'dan geçen telefon ettiler. *“Düşkünlüğümü kaldır. Ben düşkünüm.”* diyor. İşte *“filan ocaktanım.”* Ama düşkünlüğü kaldıracak, mesela bize diyor ki: *“Hıdır Abdal Sultan'a gelebilir misiniz?”* Buradan Hıdır Abdal Sultan dört saat sürüyor, üç saat sürüyor. Oraya gitmek için bir sürü emek lazım. Yani var gelenler. Düşkün olarak gelenler var ama burayı tam bilmeyenler de var. Bir de ocak dedeleri yönlendirmiyorlar şu anda.

“Dedem, soyunuzun Karaca Ahmet'e dayandığını söylediniz. Sizin dedeleriniz kimdi pekiyi? Sizden önceki kuşaklardan kimler vardır?”

Ahmet Uğurlu: Şimdi bizim müstakil bir ocak; “mahkeme-i temyiz” görevini almıştır. Piri, rehberi içinde mürşidi “Hıdır Uluer” diye bir soy vardır; bizim mürşidimiz onlardır. Hıdır Uluer. Mürşit kapısı ondadır. Hıdır Abdal Ocağı'nın büyük evladı. Yalnız bazı ocaklar, onu küçültmeye “Gözcülük” cemevinde gözcülük diye, *“Gözcüdür”* diye araya sıkıştırmaya çalışıyorlarsa onun ben listesini çıkardım.

*Onuncu Peykittir Mikail gibi
On birinci Gözcü İsrâfil gibi*

Hıdır Abdal Sultanı, “bâtın ilmi”ne sahip, On İki Ocak’ın içerisinde kâinatı gören bir erdir. Görevi çok büyüktür. Bunu yanlış tefsir edersek aldanırız. Noksanlık bizde kalır.

“Pekiye Dedem. Siz yaşamınızda düşkünlükle ilgili nelere tanık oldunuz? Anlatmak istediğiniz bir şey var mıdır?”

Ahmet Uğurlu: Anlayamadım?

“Düşkünlükle ilgili çok şeye şahit oldunuz.”

Ahmet Uğurlu: Evet, evet, evet.

“Tanıdık olduğunuz bir şey anlatmak ister misiniz?”

Ahmet Uğurlu: Evet. Bir nokta vereyim sade. Pülümür’ün köyünde (...) isminde bir adam eşine *“Davay nöbetine gitme.”* demiş. Eşi de gitmiş. *“Anam bacım ol.”* demiş. On beş sene yatakları ayrı yatmışlar. On beş seneden sonra bize müracaat ettiler. O günkü insanların kutsallığı; o günkü insanların, Alevilerin yüceliği. Naçizane gittim. O hizmeti yerine getirdim. Tövbe ettirdim. Nikah tazeledim. Bir daha yapmayacaklarına, eşinin de onun emrinin dışına çıkmayacağına yemin ettirdim. Orada altmış kişiyi doyurma bir sitemi vardır. Eskiden Alevi, pek fazla elini pisliğe sürmüyordu. Ama şimdi, şimdi neden? O günkü dedeler kalmadı ondan. O günkü seyitler kalmadı ondan. O günkü seyitler olmuş olsa bugün Alevi cömertlikte bir numara, ahlakta bir numara; kızı, oğlu güzellikte bir numara, itikatta bir numara, Alevi farklı bir yaşamın sahibi. Ama farklının farkında değil. Şuraya gelmişken onu da açayım. Aleviler, *“Güruhu Naciye”*den gelmedir. Şit Peygamber’le Naciye’den gelmedirler. Farkımız o artıyor. Fark burada.

Şit Peygamber, Naciye. Hazreti Âdem, insanları çoğaltma görevine sahipti malumunuz. Pek hizmetine Havva Ana bakamıyordu. Naciye’yi gönderdi, Cenabıallah, cennet hurisi olarak Naciye’yi gönderdi. Hazreti Âdem kabullenmedi. Şuradan herkesin dikkatine söylüyorum. Hazreti Âdem, yetmiş iki, yetmiş üç milletin sahibi olmasına rağmen ikinci bir eşi kabul etmedi. Burada bir toplumun içinde şöyle bir soru aklıma geldi; dedim ki *“İnsan, Hazreti Âdem’e ruh verildiği zaman, önce hangi kelimeyi söyledi?”* ... Hazreti Âdem’e ruh verildiği zaman: *“Lâ ilâhe illallah. Muhammeden Resullullah, Aliyyen Veliyullah.”* *“Ya Cebrail ne yaptın?”* dedi? *“Ne yaptın Ya Cebrail? Ahir zaman peygamberi Muhammed Mustafa’yı dile getirdin.”* Onun nuruna başıyla Ya Rabbi.

“Allah Allah.”

Ahmet Uğurlu: Onun Ehlibeyit’ine başıyla Ya Rabbi. Onun Ehlibeyit’ini başka yere çevirme işine fırsat verme, Ya Rabbi.

“Allah Allah.”

Ahmet Uğurlu: Onların ruhlarını şad eyle. Onların şefaatine, Ehlibeyit’i sevenlere muhtaç eyleme Ya Rabbi. Bu Peygamber: *“Ene ve Alimü’n-nûru vahi’s-*

sadaka'r-Resûlullahe'l-Hâşimî. Beni hem İmam Ali'yi Allah nurdan getirdi". "Men küntü mevlâ fe haza Ali mevlâhû. Allahümme ve azimen vela hümm ve azimen asafün azimen Alîmu ve'l-Hakk ve'l-Hakkmü Alî. Ali Allah'ınan beraberdir; Allah da İmam Ali'yle beraberdir." Evet. Buyur.

“Güruhu Naciye’yi de çok güzel anlattınız Dedem. Bize de yaşattınız. Âdem’in yaratılışını da anlattınız. Teşekkür ederiz Dedem.”

Ahmet Uğurlu: Hazreti Âdem. Âdem ile Havva nüfuz ettiler, küplere. Bir müddet sonra Hazreti Havva Ana kendi küpünü açtı. Yabani mahluklar çıktı. Hazreti Âdem’in küpünü açtı. Naciye oradan çıktı. İşte orada Şit Peygamber’le o Naciye’nin evliliklerinden “*Naci Güruhu*” devam etti.

“Fırka-i Nâciye.”

Ahmet Uğurlu: Bütün Peygamberler oradan geldi. Bütün soy temizlikleri oradan geldi. Fark orada, büyüklük orada. Naciye ile Şit Peygamber’den gelen nesil, Alevi İslam toplumdur.

“Benden sonra benim ümmetim yetmiş üç fırka olacak, bunlardan yalnız benim şefaati nâcî gürûhuna olacak. Diğerleri yok.” “Ya Resûllullah ayan et. Nâcî gürûhu kimdir? Beyân et.” “*Kim Ehlibeyit’i seviyorsa o.*” Yani Alevi, şu, bu değil. Kim Ehlibeyit’i seviyor, Ehlibeyit’in yoluna doğru gidiyorsa odur. Bu sabit.

Son zamanda birisinin bir deyişi var:

*Eğer göremiyorsam gerçek varlığı
Aleviysem ne çıkar, Sünni olsam ne çıkar
Sanat ettimse sahtekârlığı
Deli olsam ne çıkar hoca olsam ne çıkar*

*İnsanlar giderken hep ileriye
Bizler neden kaldık bu kadar geriye
Gelmedikçe cahillikten beriye
Aleviysem ne çıkar, Sünni olsam ne çıkar*

*Kemâletim hidayetim olmazsa
Marifet suyuyla kabım dolmazsa
Benden insanlığa hayırlı bir eser kalmazsa
Alevi olsam ne çıkar Sünni olsam ne çıkar*

*Gayet inatçıysam gayet zorbacı
Gündüz sessizliysem gece kavgacı
Olmadıkça insanlığa faydacı
Aleviysem ne çıkar, Sünni olsam ne çıkar*

*Daimî’yim nefse galip olmazsam
İlme marifete talip olmazsam
Ele, bele, dile sahip olmazsam
Alevi olsam ne çıkar Sünni olsam ne çıkar*

“Dedem, aktif bir ocaksınız. Pekiyi dedeler de hizmetini yerine getirmektedir. Erkân yürüten dedeler kaç tanedir Hıdır Abdal Ocağı’nın, biliyor musunuz? Kaç tane dede var sizin gibi?”

Ahmet Uğurlu: Başka dedeler, benim aile efradımın tümüne güveniyorum. Tümünü yapar.

“Kardeşleriniz var mı?”

Ahmet Uğurlu: Görev yapanlar var. Görevin aslını.

Hüseyin Uğurlu: Amcalar da var.

Ahmet Uğurlu: Aslını bilerek yapmak lazım.

Ahmet Uğurlu: Evet.

“Eyvallah Dedem.”

Hüseyin Dedekargınoğlu: Sevgili Dedem, iki gündür mihman olduk size. Bilginden, tecrübenden; yol erkân konusundan biz canlı olarak burada doyduk. Umarım bu yaptığımız kayıtlar, bu konuda çalışma yapanlar ilgililerde çok önemli bir kaynak olarak kalacaktır.

Ahmet Uğurlu: İnşallah.

Hüseyin Dedekargınoğlu: Biz şimdi. Tabii yol erkân uyarınca karşılandık. Sohbet ettik. Deyişler, duazlar dinledik. Zaman zaman duygulandık. Zamanımızın sonuna geldik. Ben de yine bir ocakzade olarak teşekkür ediyorum. Hanenize mihman ettiniz. Bu kadar, bu yaşta bu kadar zaman ayırdınız. Nefes tükettiniz. Biz, çok tat aldık bu işten; ben kendi adıma ve arkadaşlar adına söylüyorum. Son olarak da artık ayrılıyoruz. Diyorum ki:

*Geldik gider olduk illerimize
Dostlar bizi sefa ile gönderin
Doyup usanmadık dillerinize
Dedem bizi sefa ile gönderin*

*Himmet eylen şu dağları aşalım
Dost uğruna kaynayalım coşalım
Gelin birer birer helallaşalım
Gelin bizi sefa ile gönderin*

*Pir Sultan Abdal’ım Hakk’a yakın dur
Edebi erkânı hemen takın dur
Ölüm uzak derler ama yakın dur
Dedem bizi sefa ile gönderin*

Eyvallah.

Ahmet Uğurlu: Bu dört zatın teşrifiyle karşındasınız. İş, ilim irfan, aydınlık ocağı mensuplarısınız. Diyorum ki:

*Gel gönül sizinle ahd ü peymân edelim
Ne siz beni unutul ne ben sizleri
Kıyamete kadar sevgimiz devam etsin
Ne siz beni unutul ne ben sizleri*

*Yarın rûz-ı kıyâmete gidince
Mahşer yerine de uğrasam
Ne sen beni unut ne de ben seni*

*Hem saza mailem hemi sözem
Hem sohbeta mailem hem ümmetem
Hem aydınlığa mailem
Ne siz beni unutul ne de ben sizi*

Son söz olarak naçizane, Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı ve bu ismi taşıyanların, orada bünyesinde taşıyanların, tüm aydın gençlerimizin tümüne en derin saygılarımı sunarak şöyle dua ediyorum:

İlahi Rabbi Ya Rabbi İlahi bu âlemlerin sensin penahı, günahkârız, cefakârız, esiriniz, kamu dilden mansuruz, mahsunuz. Ya Rabbi, ilim irfan için tarih boyunca görülmemiş bir kurumun mensuplarına yardım eyle Ya Rabbi. Ağzı açık münafıklara fırsat verme Ya Rabbi. Hazreti Hızır kılavuzları olsun. Nüfusları tesirli, makamları o ulu Ehlibeyit'in şefaati üzerine olsun. Derin sevgilerimi, saygılarımı sunuyorum. Gelişlerinizi memnuniyetle karşıladım. İnşallah tekrar görüşmek üzere hepinize en derin saygılarımı sunar, bacı kardeş gibi sarılıp bacı kardeş gibi gözlerinizden öpüyorum. Saygılar sunuyorum. Ecdadım sizden yardımcı olsun. Siz benden razı olun, ben de sizden razı olayım. Razılık yoldan hiç çıkmayalım. Hayırlı günler olsun.

"Eyvallah."

FOTOĞRAFLAR | Photos

Fotoğraf 1: Ahmet Uğurlu, 2024. (Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı, Sözlü Tarih Çalışması Arşivi.)

Fotoğraf 2: Soldan Sağa: Kifayet Uğurlu, Satı Sariaslan Atli, Hüseyin Uğurlu, Hüseyin Dedekargınoğlu, Ahmet Uğurlu, Nazmiye Sakarlı (Alevi-Bektaşî Kültür ve Cemevi Başkanlığı, Sözlü Tarih Çalışması Arşivi.)